

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného **Krajského súdu v Bratislave, Justičná pokladnica**, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 10, proti povinnej **I. F.**, bývajúcej v P., **pre vymoženie 120 €**, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2014 sp. zn. E 7219952413, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie **o d m i e t a** .

Oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. decembra 2014 sp. zn. E 7219952413 nariadil na uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného vo výške 100 € výkon rozhodnutia zrážkami uvedenej sumy zo mzdy, resp. iných príjmov, ktoré povinnej nahrádzajú mzdu, ktorá patrí povinnej u jej platiteľa mzdy : C., IČO: X. (ďalej len „platiteľ mzdy“). Zároveň uložil platiteľovi mzdy povinnej, aby po doručení tohto uznesenia vykonal zo mzdy povinnej určené zrážky, nevyplácal zrazené sumy povinnej a aby až po doručení upovedomenia o právoplatnosti tohto uznesenia zrazenú sumu poukázal na uvedené číslo účtu uvedenej banky. V odôvodnení uviedol, že na základe exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Bardejov z 2. apríla 2013 sp. zn. 2 T 57/2011, vykonateľného 2. apríla 2013 – bola povinnej uložená povinnosť, ktorú v určenej lehote nesplnila, preto bolo vymáhanie zverené krajskému súdu (§ 3 ods. 3, § 7 ods. 2 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, ďalej len „zákon č. 65/2001 Z. z.“).

Proti tomuto uzneseniu podala podľa § 374 ods. 4 O. s. p. odvolanie povinná, ktorá vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala o jeho prehodnotenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po preskúmaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolanie povinnej treba odmietnuť.

V danej veci je predmetom konania vymáhanie súdnej pohľadávky vyplývajúcej z rozhodovacej (a inej) činnosti súdov podľa § 2 písm. a/ zákona č. 65/2001 Z. z. keď Krajský súd v Bratislave bol súdom prvého stupňa vecne a miestne príslušným na konanie v danej veci (§ 7 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z.).

Predmetné uznesenie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou (Mgr. Katarínou Fabianovou) dňa 11. decembra 2014 a povinná ho prevzala 29. decembra 2014 (pondelok), čo potvrdila svojím podpisom na doručenke (č. 1. 14 spisu). Z doručenky súčasne vyplýva, že uznesenie bolo doručované poštou (do vlastných rúk povinnej) s neúspešným pokusom o jeho doručenie 18. decembra 2014 a opakovaným doručením 19. decembra 2014 a 22. decembra 2014 bola zásielka (s uznesením) uložená na pošte. Odvolanie proti tomuto uzneseniu podala (v dvoch vyhotoveniach) povinná na pošte 14. januára 2015 (streda) a na Krajský súd v Bratislave bolo doručené 16. januára 2015 (č. 1. 16 spisu).

Uznesenie obsahuje (okrem iných náležitostí) poučenie, podľa ktorého proti nemu nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 2 O. s. p.) s tým, že v prípade, ak rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, čo je daný prípad, je odvolanie prípustné, ak ho podá oprávnená osoba v lehote do 15-tich dní od jeho doručenia písomne na Krajský súd v Bratislave v dvoch vyhotoveniach, podaním odvolania sa také rozhodnutie zruší a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O. s. p.).

O odvolaní podanom povinnou proti uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou opätovne sudca (Krajského súdu v Bratislave) nerozhodoval a vec bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu s tým, že podanému odvolaniu nemôže byť vyhovené, nakoľko bolo podané oneskorene (na pošte 14. januára 2015 a doručené Krajskému súdu v Bratislave 16. januára 2015) a účinky § 374 ods. 4 O. s. p. nenastanú.

Z uvedeného vyplýva, že povinná odvolanie proti uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou, v poučení uvedenej lehote, nepodala. Ak uznesenie prevzala 29. decembra 2014 (bez prihladenia na predchádzajúce pokusy o doručenie a uloženie zásielky na pošte), čo bol pondelok, lehota (15 dní) na podanie odvolania začala plynúť 30. decembra 2014 a skončila

13. januára 2015, t. j. utorok, pričom povinná ho podala na pošte až 14. januára 2015, t. j. oneskorene.

Preto podaním odvolania sa napadnuté uznesenie nezrušilo (nenastali účinky uvedené v § 374 ods. 4 O. s. p.) a nemusel o ňom rozhodovať (opätovne) sudca. Potom treba vychádzať z toho, že proti uzneseniu vydanému 11. decembra 2014 nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona – „zákona č. 65/2001 Z. z.“).

Z uvedených dôvodov možno dospieť k záveru, že povinná napadla uznesenie súdu prvého stupňa (krajského súdu), proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Preto jej odvolanie Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Trovy odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnenému nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Oľga Trnková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová